

Företrädare för LRF, TMF och Näringslivets Regelnämnd gick hårt ut i Dagens industri under april när de kritiserade Arbetsmiljöverkets förslag till certifiering av pannoperatörer som onödig och dyr. Något vi som företrädare för certifieringsorgan och kontrollbranschen inte håller med om. Att kontrollera kunskap och kompetens är en förutsättning för ett säkert och hållbart samhälle. Argumenten innehåller därtill en rad felaktigheter som inte kan stå oemotsagda.

Artikeln kritiserar främst regeringens oförmåga att hjälpa landets företag i svåra ekonomiska tider och betonar att Arbetsmiljöverkets förslag på krav på certifiering av pannoperatörer inte höjer säkerheten utan i stället är en kostnadsbörda på miljarder för företagen. Vidare framhävs vikten av att se över företagens regelbörda för att underlätta ytterligare. Till viss del är vi överens med författarna; mer måste göras för att underlätta för företagen, men att minska kraven på kontroll och certifiering är inte rätt väg att gå.

Låt oss inleda med att bemöta sakfrågan i artikeln – är förslaget om certifiering av pannoperatörer onödig och mest en kostnad för företagen? Det korta svaret är nej.

Den påstådda kostnadsbördan för företagen är kraftigt överdriven. Den egna konsekvensutredning som författarna hänvisar till påstås visa att certifieringskravet skulle medföra kostnader för en panna på närmare 140 000 kr under en femårsperiod. Det stämmer inte då uträkningen även inkluderar den, redan idag kravställda, utbildningen för pannoperatörer. Den faktiska kostnaden för certifiering, vilken inkluderar prov, certifiering och årlig rapportering, uppgår till mindre än 10 000 kr under fem år. En förhållandevis nått summa att investera för att höja kunskapsnivån och säkerheten för sina anställda.

Även utsagan om att pannorna certifieringen avser inte är farligare än en vanlig villapanna är felaktigt. En villapanna är i princip underhållsfri och ägaren fyller på bränsle vid behov. Riskerna är förhållandevis små, om än ej ovidkommande, hanteringen avsevärt mindre. De pannor som enligt förslaget skulle kräva certifiering övervakas dagligen och kräver både kunskap och erfarenhet. Felhantering av dessa pannor kan orsaka stor kroppslig och materiel skada vilket det finns flera exempel på genom åren. Arbetsmiljöverket har även fastslagit riskerna i utredningen som ligger till grund för förslaget.

Sakfrågan åt sidan, artikeln belyser något mycket viktigare – inställningen till kontrollbranschen. Besiktning, kontroll, certifiering och kalibrering är inte en kostnadsdrivande överflödigt del av företagets verksamhet. Det svenska systemet för ackreditering och certifiering är väl fungerande, en stark konkurrensfördel för både tillverkare och tjänsteleverantörer och en förutsättning för ett säkert och långsiktigt hållbart samhälle.

För att underlätta för svensk näringsverksamhet och industri bör regeringen och myndigheterna därför satsa på kontinuitet och förutsägbarhet snarare än lättnader i regelverk som äventyrar säkerheten.

När förslaget om certifierade pannoperatörer nådde dagens ljus första gången 2016 gjorde sig företag och certifieringsorgan redo för införandet. Uppemot 6 000 pannoperatörer certifierades. Allt fanns på plats. Därefter sköts beslutet upp två gånger och införandet dröjer nu ytterligare minst två år. Att planera sin verksamhet i en osäker och volatil tid är svårt som det är, myndigheters oförmåga att ge tydliga och väl grundade besked underlättar inte.

Ska vi få ett säkert och långsiktigt hållbart näringsliv behöver vi göra kloka val och investeringar. Det kommer att kosta, men notan för det motsatta blir med all säkerhet dyrare.

Jörgen Backersgård, ordförande Swetic, senior vice president DEKRA

Hans Lindahl, ledamot Swetic, vd Kiwa Certification AB

Tomas Holm, ledamot Swetic, avdelningschef certifiering, RISE Research Institutes of Sweden